

прѣима дарьки противны на чистосърдечныи мѣтъ.
Който прочее твори тѣа (нѣща) не ще да се за-
поклати во вѣкъ.

ПСАЛОМЪ ЁІ.

(Давидъ се моля Богу за да го закрилюва, защото на Него има наде-
жда. И свидѣлствува, че не се бои отъ смъртъта, и че има на-
дежда завсегда да е блаженъ въ причастіето Господне.)

Миктамъ Давидовъ.

УЧУВАЙ мѣ, Боже, защото на Тебе положихъ
надежда.

2 Ты, (дѣше моя,) рекла си на Господа: Ты
(еи) Господь мой: благостыиата моя не (е ни-
що) кезъ Тебе:

3 (Но) во сватките на земята, и во избран-
ните, въ нихъ е сичкото ми благодареніе.

4 Трѣдветѣ на-шныа които търчатъ слѣдъ
дрѣвци (когосе), ще са умножатъ: азъ не щемъ да
принесемъ оныа имъ жертвы што кыватъ ѿ кръвь,
нито ще прѣимамъ во устата ми имената имъ.

5 Господь (е) частица на-наслѣдіето мое и на-
чашата моя: Ты сохранавашъ жревіи мой.

6 Частицыте мои паднаха на мѣста весели:
прѣаха прекрасно наслѣдіе.

7 Ще благославамъ Господа, Който ме вразѣ-
ми: тоще и во время нощно поѣчатъ мѣ у-
тробкыте мои.

8 Прѣдъ мене имахъ Господа за всегда: Че (е)
изъ десна ми (страна), за да се не запоклатимъ.

9 За това се зарадѣва сърдцето ми, и возве-
селисе дѣико ми: тоще така и плетъта моя ще
са успекои во упованіе.

10 Защото не щешъ да оставишь дѣшата ми